

op, thi jeg er bange for, han vil finde, jeg har brugt for lang Tid sidst. Men kunde jeg have faaet Lov dertil, vilde jeg have citeret Bergs Udtalelse den Gang, og skulde det interessere dem at se det i Rigsdagstidenden for 1890—91, ville De se, at den ubarmhertige Kritik, som fra Oppositionens, fra Mindretallets Side i disse Dage er fældet over for Flertallets Forslag, ogsaa fra Formens Side, er ikke saa skarp, ikke saa ubarmhertig, ikke saa sønderknusende, som Bergs var den Gang, og De ville se, at Berg den Gang slog alle de Tanker fuldstændig ihjel, som de Herrer kæmpe for i disse Dage. (Munterhed). Ja, han har ikke slaet dem ihjel, for det viser sig jo, at de komme igen, men over for sund Fornuft har han i de Tider gjort det saa grundigt af med dem, som det kunde gøres. Jeg for mit Vedkommende vil sige, at jeg har egentlig aldrig været nogen Ildtilbeder af Berg, men ved at læse hans Taler og Forslag ved hin Lejlighed er jeg kommen til virkelig at beundre ham og i høj Grad se op til hans Minde fra den Tid. Han staar nemlig der ganske paa samme Standpunkt, som jeg staar. Man kan jo imidlertid sige angaaende disse tidligere Standpunkter, at de havde andre Motiver. Det antager jeg, der vil blive indvendt fra begge Sider. Man kan sige, at naar det daværende Flertals særlige Repræsentant det ærede Medlem for Møen gik med til det Forslag den Gang, var det maaske ikke, fordi han fandt det absolut heldigt. Jeg tror, det var saadan. Jeg antager, det ærede Medlem havde mere tilovers for Hartkornet, og hvad dertil hører, end det kunde se ud, siden han syntes om det Forslag, Regeringen den Gang fremkom med, men det var i den Tid, da vi lige skulde have Ende paa Visnepolitikken. Det er nok muligt, at det hørte under den saakaldte Arbejdsplan. Det kan nok være, at der noget har gjort sig storpolitiske Interesser gældende for det ærede Medlem for Møen, da han den Gang anbefalede det Forslag, der da var fremme. Lige saa sikker er jeg paa, at det Forslag, som Berg fremkom med, maa ses paa en storpolitisk Baggrund. Man kan maaske sige, at han kun fremkom med det for at spænde Ben, men alene det er i og for sig ikke nogen daarlig Anbefaling. Et Forslag, som skal bruges til at spænde Ben med, maa indeholde noget godt, ellers sprænger man ikke Partier derved, og jeg vil sige, at Bergs Forslag den Gang var noget udmærket i sin Slags. Jeg kan godt forstaa, at en saa stor Mand som Berg kunde bruge

det, selv om det var Hensigten, at det skulde spænde Ben. Jeg vil, som sagt, anbefale de ærede Medlemmer af Reformpartiet at tænke paa, hvad deres afdøde Fører vilde have gjort i dette Øjeblik, de ville da sikkert komme til den Erkendelse, at deres nuværende Fører i høj Grad har mishandlet den Arv, han har modtaget fra sin Forgænger. Jeg kan ikke stemme for Forslaget, uden at det bliver ændret. Bliver det ikke det, kan jeg ikke stemme for det, fordi jeg da ikke kan anse det for et Fremskridt.

Wulff: Jeg vil kun gøre nogle faa Bemærkninger angaaende min Stilling til de Ændringsforslag, som foreligge. Med Hensyn til de af det ærede Medlem for Fredericia (Ousen) m. fl. stillede Ændringsforslag forholder det sig saaledes, at den Grundtanke, der er udformet i disse Ændringer, nemlig at lægge Ulykkesforsikringen paa et noget lignende Princip som Alderdomsforsørgelsen, kunde jeg godt tiltræde, dersom Forholdet var det, at det blev anvendt paa alle, saa at der var Tale om en ligelig Behandling af alle Arbejdere og alle Erhverv. Da vi formentlig om kort Tid skulle til at stemme, og rimeligvis et Forslag bliver vedtaget, som anvender et bestemt Princip paa de industrielle Arbejdere, vil jeg ikke kunne gaa med til at stemme for at anvende et ganske andet for de ikke-industrielle Arbejdere, hvad der jo er Meningen med dette Ændringsforslag. Der er ganske vist ikke Grund til at antage, at det vil blive vedtaget, og paa Grund af Manglen paa Ligestilling kan jeg ikke stemme for det, skønt jeg sympatiserer med Grundtanken deri. — Angaaende Ændringsforslaget til § 3 skal jeg gøre en enkelt Bemærkning. Meningen dermed er prisværdig nok, for saa vidt det er den at undtage fra Forsikringspligten visse smaa Arbejdsgivere, men jeg tror ikke, det naas derved, og der er ogsaa fra anden Side gjort enkelte Indvendinger derimod, som jeg kan tiltræde. Jeg skal dog fremhæve en Indvending til. Hvad der tilsigtes ved dette Ændringsforslag, er, at saadanne Arbejder, som Haand-

Rettelse:

Sp. 1800, L. 15 f. n.: „om hvilken“, læs: „med hvilken“.